

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DOSAR NR:

DECIZIA CIVILĂ NR.

Ședința publică din

PREȘEDINTE :

Președinte Secție

JUDECĂTOR :

S-a luat în examinare recursul formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC X SRL Arad, pârâtele intime Autoritatea Națională a Vămilelor București, Direcția Regională Vamală Arad, Biroul Vamal Arad și chematele în garanție SC Y SA și AF Inc reprezentată prin AF SA București, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică, lipsă părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prin serviciul de registratură, reclamanta intimată a depus un certificat de nerecurare.

Văzând lipsa părților și faptul că la dosar s-a formulat cerere de judecare în lipsă conform prevederilor art.242 Cod procedură civilă, instanța reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față constată :

Prin sentința civilă pronunțată în dosarul _____, Tribunalul Arad a admis acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC X SRL Arad, împotriva pârâților Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, Autoritatea Națională a Vămilelor București, Direcția Regională a Vămilelor Arad, Biroul Vamal Arad, și în consecință:

A anulat Decizia emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Actul constatator împreună cu Situația de calcul a dobânzilor și Procesul verbal de calcul a dobânzilor și penalităților emise de autoritățile vamale.

A exonerat reclamanta de plata sumei totale de taxe vamale cu dobânzi și penalități.

A respins cererea de chemare în garanție a Biroului Vamal Arad, SC X SA și AF Inc reprezentată prin AF România SA București. Fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

La data de, reclamanta în calitate de utilizator final a achiziționat în baza contractului de leasing încheiat cu Societatea AF Internațional Inc în calitate de finanțator o autoutilitară, import pentru care a beneficiat de regim vamal preferențial, respectiv taxe vamale 0%, întrucât finanțatorul a aplicat pe factură declarație de origine conform Protocolului.

În urma unei verificări ulterioare, organele vamale au stabilit ca factura cu declarație de origine dată de AF Inc nu este autentică și autovehiculul acoperit de aceasta nu poate beneficia de regim vamal preferențial.

La dosar a fost depusă factura eliberată de firma producătoare, precum și facturile eliberate în cadrul contractului de leasing de finanțatorul și a cumpărătorului intermediar M S.A., facturi care au înscris pe ele mențiunea că „exportatorul produselor ce fac obiectul acestui document declară că exceptând cazul în care în mod expres este indicat altfel, aceste produse sunt de origine preferențială”.

Potrivit art.16 din Protocolul nr.7/16.11.2001, privind definirea noțiunii de produse originare, produsele originare din una dintre părți beneficiază la importul în altă parte de prevederile acordului prin prezentarea unei declarații denumită declarație pe factură, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor.

Este de necontestat faptul că autoutilitara importată de reclamantă în calitate de utilizator final este produsă de către firma Iveco, unitate care a și eliberat factura conținând declarația în baza căreia s-a acordat regimul vamal preferențial.

Împrejurarea că autoritățile vamale au constatat că declarația dată pe factura eliberată de Afina Internațional nu este autentică, nu este de natură a schimba regimul preferențial de care beneficiază bunul importat, deoarece importul s-a făcut de către reclamantă în calitate de utilizator final prin intermediul a altor două societăți, M S.A. și AF Inc, dar actul de proveniență a bunului și de achiziționare a acestuia este factura emisă de firma producătoare care conține declarația de origine prevăzută de art.16 din Protocolul nr. 7/2001. Această factură conținând declarația, arată că utilizator final al bunului este reclamanta și în aceste condiții autoutilitara importată beneficiază de regim vamal preferențial, indiferent câți intermediari au participat la achiziționarea ei până la utilizatorul final.

Organele vamale au calculat greșit taxe vamale, penalități și dobânzi aferente, având în vedere doar factura emisă de firma finanțatoare AF Internațional Inc, deoarece dovada provenienței autoutilitarei din U.E. rezultă din factura emisă de producător, respectiv Iveco Spa.

Față de aceste considerente, instanța în baza art.187 Cod procedură fiscală coroborat cu art.18 din Legea nr.554/2004 a admis acțiunea

reclamantei și pe cale de consecință a anulat Decizia emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Actul constatator împreună cu Situația de calcul a penalităților emise de autoritățile vamale și a exonerat reclamanta de plata sumei totale delei taxe vamale dobânzi și penalități.

Deoarece cererea principală a reclamantei a fost admisă, instanța a respins cererile de chemare în garanție ca rămase fără obiect împotriva acestei hotărâri, în termen legal, a formulat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad.

în motivarea recursului, pârâta a arătat, în esență, că din răspunsul ANV București s-a reținut că autoritatea vamală italiană a comunicat că „pentru facturile cu declarația de origine italiana cu adresa nr.----- na-a transmis: „Declarațiile de origine date pe facturile menționate nu sunt autentice nici corecte și ele nu au fost date de către firma italiană “I” Spa.”.

în această situație nu s-a putut confirma exactitatea datelor conținute, autoutilitara acoperită de această declarație de origine pe factură nebeneficiind de regimul vamal preferențial.

Drept urmare, organele vamale ale Biroului Vamal Arad, coroborând prevederile art.107 din Regulamentul Vamal al României cu răspunsul ANV București, înregistrat la Biroul Vamal Arad sub au întocmit Actul constatator prin care s-a stabilit o diferență de drepturi vamale de încasat.

Deci în urma controlului ulterior s-a constatat că, în mod eronat s-a acordat regim preferențial, în urma verificării ulterioare a dovezii de origine, autoritatea vamală a stabilit o diferență de drepturi vamale de prin actul constatator și dobânzi stabilite prin situația de calcul a dobânzilor.

Recursul este nefondat.

Astfel cum corect a reținut instanța de fond, importul vehiculului în discuție a fost efectuat de către reclamantă în calitate de utilizator final, prin intermediul a două societăți, M SA și AF Inc, actul de proveniență a vehiculului fiind factura emisă de producător, care include declarația de origine, astfel cum se pretinde în art.16 din Protocolul nr.7/2001, fără relevanță fiind că factura emisă de AF Inc nu este autentică și nu a fost eliberată de producător, regimul preferențial fiind dovedit cu factura.

în aceste condiții, recursul pârâtei D.G.F.P.Arad, în care se invocă neautenticitatea facturii emise de firma finanțatoare AF Inc, urmează a fi respins pentru motivele mai sus arătate, declarația de proveniență nefiind răsturnată de afirmația administrației vamale italiene, astfel cum susține pârâta recurentă.

Așa fiind, Curtea, potrivit art.312(1) Cod procedură civilă, va respinge ca nefondat recursul formulat împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Arad

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul formulat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice
Arad împotriva sentinței civile pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr...../2006.
Irevocabilă.